

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 28 marca 1923 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu
w przedmiocie pobierania opłat od statków,
tratów i spustu drzewa luźnego na wodach pu-
blicznych śródlądowych.

Na mocy postanowień art. 32 ustawy wodnej
z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 102
poz. 936), zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty od statków i tratów oraz za spust
drzewa luźnego na wodach publicznych śródlądo-
wych będą wymierzone w sposób następujący:

Za każde pełne lub rozpoczęte 10 m² powierzchni
powstałej:

- a) dla statków i tratów przez pomnożenie naj-
większej długości przez największą szerokość
(u kołowców nie licząc obudowy kół),
- b) dla spustu drzewa luźnego przez pomnoże-
nia długości drogi wodnej zajętej drzewem
przez największą szerokość drogi zajętej
drzewem,

tudzież za każde pełne lub rozpoczęte 10 km.
odległości od miejsca ruszenia, względnie od
granicy Państwa, aż do punktu końcowego
zamierzonej drogi, względnie do granicy pań-
stwa,

będzie pobierane:

A. Od statku ładownego bez własnego po-
pędu:

- a) na rzekach skanalizowanych i kanałach że-
glugi . . . . . 0,05 zł. p.
- b) na innych rzekach od statków zanurzają-
cych się:
  - 1) powyżej 0,5 mtr. . . . . 0,02 zł. p.
  - 2) do 0,5 mtr. . . . . 0,01 " "

B. Od statków załadowanych z własnym po-
pędem:

- a) na rzekach skanalizowanych i kanałach że-
glugi . . . . . 0,10 zł. p.
- b) na innych rzekach: . . . . . 0,04 " "

C. Od holowników płynących pociągiem (oprócz
opłaty za statki ciągnione) . . . . . 0,01 zł. p.

D. Od tratów:

- 1) na rzekach skanalizowanych, na kanałach że-
glugi i na Wiśle od Torunia w dół:
  - a) bez ładunku . . . . . 0,04 zł. p.
  - b) z ładunkiem . . . . . 0,06 " "
- 2) Na innych rzekach:
  - a) bez ładunku . . . . . 0,02 " "
  - b) z ładunkiem . . . . . 0,03 " "

przyczem wyższą taryfę należy stosować do tafli za-
ładowanych bez względu na ilość ładunku.

E. Od spustu drzewa luźnego . . . . . 0,03 zł. p.

Łodzie transportowe o powierzchni (najw. dług.
pomnożone przez najw. szer.) poniżej 15 m², o ile
stałe kursują, opłacają rocznie . . . . . 10,00 zł. p.

Oplatom powyższym ulegają statki, tratwy i spust drzewa bez względu na przynależność państwową właściciela lub przedsiębiorcy.

§ 2. Nie podlegają opłatom wymienionym w § 1:

- 1) statki o powierzchni (najw. dług. pomnożona przez najw. szer.) poniżej 15 m², o ile nie kursują stale jako transportowe.
- 2) statki płynące bez ładunku, tudzież holowniki bez pociągu i niezaladowane.
- 3) statki administracji Państwa płynące służbowe.
- 4) statki, tratwy i drzewo płynące luzem na wodach granicznych, o ile odnośne konwencje inaczej nie postanawiają.

§ 3. Statki stale kursujące mogą uiszczać opłatę za cały sezon nawigacyjny lub za miesiące kalendarzowe.

Opłata za sezon nawigacyjny wynosi za każde pełne lub rozpoczęte 10 m² powierzchni (najw. dług. pomnożona przez najw. szer.):

A. od statków bez własnego popędu zanurzających się:

- 1) powyżej 0,5 m . . . . . 2 zł. p.
- 2) do 0,5 m . . . . . 1 „ „

B. od statków o własnym popędzie (pasażerskich i towarowych) . . . . . 24 zł. p.

C. od holowników . . . . . 2 „ „

Opłata miesięczna wynosi 1/6 opłaty za sezon.

§ 4. Opłaty powyższe nie odnoszą się do statków użytych do przewozu między brzegami przeciwnymi wody publicznej śródlądowej, za które opłata będzie oznaczona przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w poszczególnych wypadkach przy udzieleniu pozwolenia.

§ 5. Opłaty od statków, tratw i spustu drzewa, przewidziane niniejszem rozporządzeniem nie obejmują należności za specjalne świadczenia jak rejestracja, korzystanie z portów, służowanie i t. p., które to należności będą ustalane przez Ministra Robót Publicznych zależnie od kosztów, a wysokość ich i sposób poboru będą obwieszane przez wywieszenie taryfy w odnośnych miejscach.

§ 6. Opłaty mają być uiszczane w markach polskich według parytetu, jaki będzie obowiązywał dla opłaty należności państwowych w złotych polskich w dniu 20 poprzedniego miesiąca, przyczem opłata ma być zaokrągloną w górę w setkach marek.

Aż do czasu ustawowego określenia sposobu poboru należności państwowych w złotych polskich, opłaty będą uiszczane w markach polskich, przyczem do końca czerwca 1923 r. będzie obowiązywał wymiar w następującej wysokości:

Par. 1. A. a)	400 mk.
b) 1)	160 „
2)	80 „
B. a)	800 „
b)	320 „
C.	80 „
D. 1) a)	320 „
b)	480 „

2) a)	160 mk.
b)	240 „
E.	240 „

Łodzie transportowe o powierzchni poniżej 15 m², o ile stale kursują jako

łodzie transportowe	80.000 „
Par. 3. A. 1)	16.000 „
2.	8.000 „
B.	192.000 „
C.	16.000 „

§ 7. Władzą właściwą do poboru opłat wymienionych w § 1, 3 i 6 jest zarząd wodny (zarząd rzeczny, inspekcja dróg wodnych), w którego obrębie leży miejsce wyruszenia statku, tratwy lub spustu drzewa luźnego, a przy przekroczeniu granicy Państwa i wejściu obiektu w obszar Rzeczypospolitej najbliższy zarząd (inspekcja), względnie urząd celny.

Opłata ma być wymierzona i uiszczona zgóry.

§ 8. Jeżeli najbliższy zarząd wodny (rzeczny, inspekcja dróg wodnych) jest zbyt oddalony od miejsca wyjazdu, winien kierownik statku, tratwy lub spustu drzewa postarać się o potwierdzenie wyjazdu u najbliższego strażnika wodnego i z tem potwierdzeniem zgłosić się do najbliższego zarządu (inspekcji) celem uiszczenia opłaty przewidzianej w niniejszem rozporządzeniu.

§ 9. Władza odbierająca opłatę wystawi kwit w trzech równobrzmiących częściach, z których jedną wręczy tej osobie, która opłatę uiszcza, drugą prześle do kasy skarbowej, trzecią pozostawi u siebie.

Ostatni zarząd (inspekcja) jest obowiązany na kwicie umieścić datę przybycia obiektu do końca podróży wraz z pieczęcią i podpisem funkcjonariusza.

§ 10. Pobranie każdej opłaty należy wciągnąć do księgi opłat, a kwit ma być opatrzony numerem porządkowym pozycji księgi opłat, pod którą dochód został wpisany.

Dochody opłat mają być wpisane na rachunek przychodów Ministerstwa Robót Publicznych w odnośnych pozycjach opłat żeglugowych i przewozowych.

Sumę z zestawieniem pobranych opłat za każdy tydzień wpłaca zarząd (inspekcja) do właściwej kasy skarbowej za pokwitowaniem lub przekazuje za pomocą Pocztowej Kasy Oszczędności.

§ 11. W razie puszczenia statku, tratwy lub drzewa luźnego bez uiszczenia opłaty przewidzianej w niniejszem rozporządzeniu, lub bez potwierdzenia wymienionego w § 8, — uiszcza się brakującą opłatę w potrójnej wysokości.

Różnice wynikłe z powodu mylnego pomierzenia i obliczenia opłaty przez urząd podlegają dopłacie do wysokości normalnej opłaty w najbliższym urzędzie powołanym do poboru opłat wymienionych w niniejszem rozporządzeniu.

§ 12. Kierownicy statków, tratw lub spustu drzewa są obowiązani stosować się do przepisów o ruchu na wodach publicznych śródlądowych, oraz do przedstawienia swych dokumentów i poświadczeń uiszczonych opłat na żądanie organów inspekcji żeglugowej lub celnej.

Organy wykonawcze inspekcji żeglugowej lub
mają prawo kontroli statków, tratw i spustu
luźnego.

Za należyte złożenie opłat przewidzianych w ni-
szym rozporządzeniu odpowiadają solidarnie wła-
ciel i dzierżawca statku, tratwy lub spuszczonego
statkiem, tratwą lub drzewem wraz z całym
ładzeniem i zapasem paliwa. Celem zabezpiecze-
nia tych opłat objekty te mogą być zajęte na rzecz
Skarbu Państwa przez organy administracji Państwa.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze nie narusza
rozporządzeń ustawy z dnia 17 grudnia
1921 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz.
U. z r. 1922 № 2, poz. 7).

§ 14. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w ży-
cie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczy-
spolitej Polskiej z wyjątkiem Województwa Śląskiego.

Zarazem tracą moc wszystkie dotychczasowe
rozporządzenia obowiązujące co do opłat wodnych,
z wyjątkiem z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Robót Publicznych: *Łopuszański*

Minister Skarbu: *W. Grabski*
